ଏଚ. ଏଚ. ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବାଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି

ବନାମ

ସମ୍ପତ୍ତି କର ଆୟୁକ୍ତ ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି

ଫେବୃଆରୀ 2, 1994

[ବି. ପି. ଜେଭାନ୍ ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ ବି. ଏଲ୍. ହଂସାରିୟା ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ସମ୍ପତ୍ତି କର ଅଧିନିୟମ, 1957:ଧାରା 5 (1-A) - ଜାତୀୟ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପ୍ରମାଣପତ୍ର, ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଜମା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଇତ୍ୟାଦିରେ ନିବେଶରୁ ଛାଡ଼- ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯଥା ଧାରା 5 (1) ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ 1,50,000 ଟଙ୍କା ସୀମା ଉପରେ ଏବଂ ତା 'ଠାରୁ ଅଧିକ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇପାରିବ କି ?

ସମ୍ପତ୍ତି କର ଅଧିନିୟମ, 1957ର ଧାରା 5 (1A)ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠିତ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ-କରଦାତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 (1) ର ଧାରା (xv) / (xvi) ଅନୁଯାୟୀ ମୋଟ୍ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଂଶବିଶେଷ ଥିଲେ, ଯାହା ଜାତୀୟ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଏବଂ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଜମା ପ୍ରମାଣପତ୍ରରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିବେଶିତ 70,000 ଟଙ୍କାର ଛାଡ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ କି ? ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 (1) ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା 1,50,000 ଟଙ୍କାର ସାମଗ୍ରିକ ଛାଡ ବ୍ୟତୀତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଏହିପରି ନିବେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧାରା 5 (1A) ଅନୁଯାୟୀ ଛାଡ 1,50,000 ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯାହା ଆଇନର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯଥା ଧାରା 5 (1) ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମା ଥିଲା କାରଣ ଧାରା 5 (1A)ର ପ୍ରବଧାନର ଆବଶ୍ୟକତା ସୁନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇନଥିଲା । ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ, କରଦାତା ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଦାୟର କରିଥିଲେ।

ଉତ୍ତରଦାତା-ରାଜସ୍ୱ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଉପ-ଧାରା (1A) ର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ମୋଟ ଉପରେ 1,50,000 ଟଙ୍କା ଅତିକ୍ରମ କରିଛି, ତେଣୁ ଛାଡ ସୀମା କେବଳ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରିଥାନ୍ତା ଯେତେବେଳେ 1 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1970 ପୂର୍ବରୁ ଧାରଣ କରାଯାଇଥିବା ଖଣ୍ଡ (xv) କିମ୍ବା (xvi) ରେ ସୂଚିତ ପରିସମ୍ପତ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ 1,50,000 ଟଙ୍କା ଅତିକ୍ରମ କରିଥାନ୍ତା ଏବଂ କେବଳ ଏପରି ମାମଲାରେ, ଉପ-ଧାରା (1A) ର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ

କରାଯାଇଥିବା ଅବ୍ୟାହତି ସୀମାକୁ ଏହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସମ୍ପତ୍ତି ପରିମାଣ 1,50,000 ରାଶି ଅତିକ୍ରମ କରିଥାନ୍ତା।

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ 1.1 ସମ୍ପତ୍ତି ଟିକସ ଅଧିନିୟମ, 1957 ର ଧାରା 5(1A) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପରିଭାଷାରେ ଦୁଇଟି ଉତ୍ତର ହୋଇପାରେ ନାହିଁ। ଏହା ଏକ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନ ଯେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ସେହି କର ବିଧାନକୁ କଡ଼ା କଡ଼ି ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଏକ କର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କୌଣସି ସମାନତା ନାହିଁ। ଯଦିଓ ଏହା ସତ୍ୟ ହୋଇପାରେ ଯେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର କଡ଼ା କଡ଼ି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଧନୀ ଲୋକଙ୍କ ତୁଳନାରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଜମାକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ କଷ୍ଟକର ହେବ, ଏହାର କୌଣସି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ନାହିଁ। [541-D]

1.2.ଯେଉଁଠାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତି କର ଅଧିନିୟମ, 1957 ର ଧାରା 5 (1) ର ଧାରା (xv) କିମ୍ବା (xvi) ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୋଇଥିବ, ସେଠାରେ "ଏହିପରି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ" ସମ୍ପତ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ 1,50,000 ଟଙ୍କା ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ, ଯେଉଁ ମାମଲାରେ କେବଳ ଧାରା 5 (1A) ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସୀମା ସେହି ପରିମାଣ ଦ୍ୱାରା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ ଯେଉଁ ପରିମାଣରେ ଏପରି ସମ୍ପତ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ 1,50,000 ଟଙ୍କା ଅତିକ୍ରମ କରିବ ।[541- A]

କେ.ଏସ୍. ଅଯୋଧ୍ୟାନାଥ ବନାମ ସମ୍ପତ୍ତି କର ଆୟୁକ୍ତ, **141 ଆଇ.ଟି.ଆର.** 309 **କର୍ଣ୍ଣାଟକ**; କେ.ଏସ୍. ଦିଗବିଜୟସିଂହଜୀ ବନାମ ସମ୍ପତ୍ତି କର ଆୟୁକ୍ତ, 141 ଆଇ.ଟି.ଆର. **313 ଗୁଜରାଟ ଏବଂ** ସରୋଜା ରବିନ୍ଦ୍ରନ ବନାମ ସମ୍ପତ୍ତି କର କମିଶନର, **177 ଆଇ.ଟି.ଆର. 302 ମାଡ୍ରାସ, ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲେ।**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2399-2400/1978।

କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 21.2.1978 ତାରିଖର I.T.R. ସଂଖ୍ୟା 37 ଏବଂ 28/76 ସହିତ C.A. ସଂଖ୍ୟା 543 (NT), 545, 544/94 C.A. ସଂଖ୍ୟା 2303/80, 1370/79, 2076/79, SLP. (C) ସଂଖ୍ୟା 6768/79, 8002/79 and 7537/82ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ।

ଏଚ. ଏଚ. ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବାଇ ବନାମ ସମ୍ପତ୍ତି କର ଆୟୁକ୍ତ ହଂସାରିୟା ନ୍ୟାୟାଧୀଶ

1977ର ଆଇ.ଟି.ଆର. ସଂଖ୍ୟା 60/77, 61/77, 62/77 ଏବଂ 36ରେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 9.2.1979, 6.11.1978, 5.10.1978 ଏବଂ 9.2.1979 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଶ୍ରୀ ଜାନକୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ରନ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବି. ବି. ଆହୁଜା, ସୁଶ୍ରୀ ଏ. ସୁଭାଶିନୀ ଏବଂ ରଣବୀରଚନ୍ଦ୍ର।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ହଂସାରିୟା, S.L.Ps ରେ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା।

1. ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର I.T.R. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 28 ଏବଂ 37/1976; 30, 60 ଏବଂ 63/1977 ଏବଂ 141/1979 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ପତ୍ତି କର ଆଇନ, 1957 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ପରେ 'ଆଇନ' ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ବିଭାଗର ହୁକୁମରେ ଏହାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର ବିଭାଗର ସପକ୍ଷରେ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ସାଧାରଣ ଗୁରୁତ୍ୱର ଆଇନର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ଥାପନ କରେ ଯାହା ଉପରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଘୋଷଣା ଆବଶ୍ୟକ, ଏହା କରଦାତାଙ୍କ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅନୁରୋଧ ଉପରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିବା ପାଇଁ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରେ।

2. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଟି ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶଗଲା :

> " ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି-କର ଅଧିନିୟମ, 1957 ର ଧାରା 5 (1A) ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ, ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ସଠିକ୍ କହିଛନ୍ତି ଯେ କରଦାତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 (1) ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପତ୍ତି-କର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା 1,50,000 ଟଙ୍କାର ସାମଗ୍ରିକ ଛାଡ ସହିତ ଜାତୀୟ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଏବଂ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଜମା ପ୍ରମାଣପତ୍ରରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିବେଶିତ 70,000 ଟଙ୍କାର ଛାଡ ପାଇବାକୁ ହକଦାର"।

3. ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନଟି ହେଉଛି 1976 ର I.T.R. ମାମଲା 28 ଏବଂ 37 ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ବିଚାର ପାଇଁ ଆସିଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ । ଉପରୋକ୍ତ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଅନ୍ୟ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ସମାନ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଜାତୀୟ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଏବଂ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଜମା ପ୍ରମାଣପତ୍ରରେ ନିବେଶ, ଏହାର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ, ଅଧିନିୟମ 5 ର ଉପ-ଧାରା (1A) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାବଳୀକୁ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲା, ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ରାଶି ପାଇଁ ଛାଡ (ଯାହା ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଟି ମାମଲାରେ 70,000 ଟଙ୍କା ଥିଲା ଏବଂ ସମସ୍ତ ମାମଲାରେ 1,50,000 ଟଙ୍କାରୁ କମ୍ ଥିଲା), 1,50,000 ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ କିମ୍ବା ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯାହା ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମା ଥିଲା । ଏହା କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରମାଣପତ୍ରରେ ନିବେଶ ଆଇନର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ର ଉପ-ଧାରା (1) ର ଖଣ୍ଡ(xv) ରେ ପଡ଼ିଥାନ୍ତା ।

4. କରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ସମାଲୋଚନା କରିଥିବାବେଳେ ବିଭାଗର ଅଧିବକ୍ତା ଏହାକୁ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି ।

5. ବିବାଦଟି ଏକ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ଏବଂ ଏହାର ଉତ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 (1A)ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ ଧାରାଟିର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି :

> "ଖଣ୍ଡ (xv), (xvi), (xxii), (xxiii), (xxiv), (xxv), (xxvi), (xxvii), (xxviii), (xxix), (xxxi) and (xxxii) ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ମୋଟ୍ ସମ୍ପତ୍ତି ଯାହାକି ଡାକଘର ସଞ୍ଚୟ ବ୍ୟାଙ୍କ (ସୂଚୀ ସମୟ ଜମା) ନିୟମ, 1959 ଅନୁଯାୟୀ ଜମା ହୋଇନଥିବ , ସେସବୁକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣକାରୀଙ୍କର ମୋଟ୍ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ ଉପଧାରା (1) ରେ କୌଣସି ବିଷୟ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ , ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ସମୁଦାୟରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ପଚାଶ ହଜାର ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ହୋଇନଥିବ :
>
> ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଯେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଖଣ୍ଡ (xv) କିମ୍ବା ଖଣ୍ଡ (xvi) ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଯେକୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଯାହା ଡାକଘର ସଞ୍ଚୟ ବ୍ୟାଙ୍କ (ସଞ୍ଚିତ ସମୟ ଜମା) ନିୟମ, 1959 ଅନୁଯାୟୀ ଜମା ହୋଇନଥାଏ, ଯାହା 1 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1970 ପୂର୍ବ ତାରିଖରୁ ନିରନ୍ତର ଭାବରେ କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାରଣ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହିପରି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ

ଯେକୌଣସି ରାଶି ଦ୍ୱାରା ଏକ ଲକ୍ଷ ପଚାଶ ହଜାର ଟଙ୍କା ସୀମାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରେ, ସେହି ସୀମା ଉକ୍ତ ରାଶି ଦ୍ୱାରା ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବ "।

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

6. ବିଭାଗର ମାମଲାଟି ହେଉଛି ଯେହେତୁ ଉପ-ଧାରା (1A) ର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ମୋଟ 1,50,000 ଟଙ୍କା ଅତିକ୍ରମ ହୋଇଥିବାରୁ, ତେଣୁ ଛାଡ ସୀମା କେବଳ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରିଥାନ୍ତା ଯଦି ଖଣ୍ଡ (xv) କିମ୍ବା (xvi) ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସମ୍ପତ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ 1 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1970 ପୂର୍ବରୁ 1,50,000 ଟଙ୍କା ଅତିକ୍ରମ କରିଥାନ୍ତା । କେବଳ ଏପରି ମାମଲାରେ, ଉପ-ଧାରା (1A) ର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଛାଡ ସୀମା ପ୍ରାବଧାନରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସମ୍ପତ୍ତିର ପରିମାଣ 1,50,000 ଟଙ୍କା ଅତିକ୍ରମ କରିଥାନ୍ତା ।

7. ଏହି ଆଧାରକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯେ ଉପ-ଧାରା (1A)ର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ କରଦାତାଙ୍କ ମୋଟ୍ ସମ୍ପତ୍ତି 1,50,000 ଟଙ୍କା ଅତିକ୍ରମ କରିଥିଲା । ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଶ୍ରୀ ଆହୁଜା ଆମ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣନ୍ତି (ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆମର ମନକୁ ସୁନିଶ୍ଚିନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ) ଯେ ଯୁଗ୍ମ ମହଜୁଦ୍ କମ୍ପାନୀଗୁଡ଼ିକରେ ଅଂଶଧନରେ ନିବେଶ (ଯାହା ଖଣ୍ଡ (xxiii) ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥାନ୍ତା ଯାହା ଧାରା 5ର (1A) ସମ୍ପର୍କରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଖଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ)52,93,007 ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା, ଯାହା ସେହି ବର୍ଷ 1973-74 ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଆଦେଶ ଜଣାପଡ଼ିବ । (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୂଲ୍ୟାୟନ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମ୍ପତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିବେଶ 1,50,000 ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ଥିଲା) । ଏପରି ମାମଲାରେ ଉପ-ଧାରା (1A)ର ପ୍ରାବଧାନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ତେଣୁ, ଆମକୁ ଏହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଖୋଜିବାକୁ ପଡିବ ।

8. ଶ୍ରୀ ଆହୁଜା ପ୍ରାବଧାନରେ ବ୍ୟବହୃତ "ଏହିପରି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଖଣ୍ଡ (xv) କିମ୍ବା ଖଣ୍ଡ (xvi) ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଅଟେ, "ଏହିପରି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ" ସମ୍ପତ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ 1,50,000 ଟଙ୍କା ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ, ଯେଉଁ ମାମଲାରେ କେବଳ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ 1,50,000 ଟଙ୍କା ଅତିକ୍ରମ କରି ସୀମା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ଶ୍ରୀମତୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ରନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଦାଖଲର କୌଣସି ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇନାହିଁ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଶ୍ରୀ ଆହୁଜା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ କେବଳ

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବଳ ଉପରୋକ୍ତ ଧାରା 5 (1A) ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିନାହାଁନ୍ତି କାରଣ ଅନ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ (1) କେ.ଏସ୍. ଅଯୋଧ୍ୟାନାଥ ବନାମ ସମ୍ପତ୍ତି କର ଆୟୁକ୍ତ, 141 ଆଇ.ଟି.ଆର. 309 କର୍ଣ୍ଣାଟକ; (2) କେ.ଏସ୍. ଦିଗବିଜୟସିଂହଜୀ ବନାମ ସମ୍ପତ୍ତି କର ଆୟୁକ୍ତ, 141 ଆଇ.ଟି.ଆର. 313 ଗୁଜରାଟ; ଏବଂ (3) ସରୋଜା ରବିନ୍ଦ୍ରନ୍ ବନାମ ଧନ କର ଆୟୁକ୍ତ, 177 I.T.R. 302 ମାଡ୍ରାସରେ ସମାନ ମତ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

୮. ଏହି ପ୍ରାବଧାନର ପରିଭାଷାରେ, ଆମ ମତରେ ମଧ୍ୟ, ଦୁଇଟି ଉତ୍ତର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ଏକ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନ ଯେ ବିଶେଷ କରି କର ନିୟମକୁ କଠୋର ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏକ କର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କୌଣସି ନିରପେକ୍ଷତା ନାହିଁ । ଏହି କାରଣରୁ, ଶ୍ରୀମତୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ରନଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନ ଯେ ଏହି ପ୍ରାବଧାନର କଠୋର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଧନୀ ଜମାକାରୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଜମାକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ କଷ୍ଟକର ହେବ, ଯଦିଓ ସତ୍ୟ, ଏହାର କୌଣସି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ନାହିଁ।

9. ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉପରୋକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ, ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ କୌଣସି ଆଇନଗତ ଦୁର୍ବଳତା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରୁନାହୁଁ । ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଛି। ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ।

ଜି. ଏନ୍. ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।